

Släkten Stenhammars krönika.

N:r 12

Utgiven av "Släkten Stenhammars Förening".

(Märk att breven ha nummer.)

Redaktör fru K. Stenhammar-Nordlander, Katarina v. Kyrkog. 6

Gamla, intressanta brev följer här. Det äldsta är daterat 1821, författat av Christian Stenhammar (född 1783) och till naturforskaren, vetenskapsmannen Gabriel Marklin. Christian omnämner sina "bittra missöden" under det året. Hustrun hade skördats av lungsot. Han stod ensam med tre små barn. Brevet har dock en frisk ton. Han klagar aldrig.

År 1823 blev han oförmodat bekant med henne som blev hans andra hustru, den älskvärda, fina, mycket musikaliska Anne-Charlotte Kernell. Hon hade hört berömmande ord om Christian Stenhammar genom sin bror Per Ulric och kusinen P.D.A. Atterbom. Den förre hade haft Christian till lärare. Det blev kärlek vid första ögonkastet och kort förlovningstid. Hennes första fästmöbrev är med här:

Brevet nummer tre skrevs år 1824, är till "Söta Anne-Charlotte! Han var på landet och ordnade för sommarvistelse i Törnevalla men hustrun och barnen bodde ännu kvar i Linköpingshemmet. - Redan 1834 var Anne-Charlottes livsdag all. Också hon skördades av lungsot.

Om honom som skrivit fjärde brevet kan läsas bl. annat i Hofbergs biografiska lexikon. Han hette Carl Erik Hallström var biskop och riksdagsman, Christian Stenhammars halvsysterson och jämnåriga gode vän.

Femte brevet skrevs till "syster Hedvig" hösten 1843 av fjortonårs Per Ulric Stenhammar, som nyss kommit till Stockholm för att studera å "Institutet".

Brev nummer sex är till Per Ulric Stenhammar från dåvarande pastorn i faderns hus, sedermera hans svåger August Tornberg.

Breven sju och åtta äro från Per Ulric Stenhammar till hans syster Hedvig.

1

Linköping och Törnevalla d. 4 Sept. 1821.

God Vän! Du har skickat mig både bref och hälsningar af samma innehåll: och jag har varit mer än ohöflig som ej svarat på någondera. Men ho råder om sig i denna verlden? Hvar dag medförer sin plåga - och hvad man gerna ville göra, tillåter ofta hvarken tid eller sinne. Ty det senare blir af denna verldens bekymmer så förtyngdt att man, de lediga stunderna, ej orkar företaga hvad som vore kärast. Men sådant vet Du icke om, som är nog manligt stark för att, okufvad af behofven och omständigheterna, lefva för din vetenskap. Nu har jag på morgonstunden ledigt: och fast dessa rader ej afgå förr än om 2 dagar, begagnar jag denna ledighet att språka litet med dig.

Af Illigers Terminologi emottog jag Exemplaren ganska riktigt: men jag har, Gud nås! icke sållt mer än 1 Exemplar - och det utan att få penningar - till Landscamrer Ljung. Att jag inga penningar fått, angår ej dig. Hade jag ej genom mina många bittra missöden under detta år råkat i stor penningenöd, så att jag ofta har svårt efter en plåt: så skulle jag skicka dig penningarna nu. Men Du måste hafva tolamod till längre fram på

hösten, om Vi annars få någon styfver för hvad jorden i välsignad ymnighet frambragt. Så snart jag kan, vill jag öfversända den lilla summan och skall söka vid nu ingående Termins början utbjuda Exemplaren åt Gymnasisterna, till det nu bestämda priset. Vare nog sagdt om den saken!

Det fögnar mig höra att Du allfvarligen företagit dig låta ditt länge öfvervägda verk framträda i ljuset. Det kan verkligen vara hög tid: och jag är viss att Du lemna ett arbete af stort värde. Rappa nu också upp dig - säger ju farbror Haeffner och ruga icke längre din vishet. Du har nog till öfverdrift följt regeln: nonum prematur in annum! Men beklagligen kan jag icke lemna något enda bidrag. Mitt lilla lättsinniga samlande i Entomologien har helt och hållit upphört, altsedan jag råkade Dig. Jag har haft annat att göra - knapt tid att någon gång plocka några örter, hvilkas kännedom något alfvarligare syslosatt mig! Min enda Entomologiska syslosättning har varit att fånga flugor - men dem har jag icke förvarat i samlingen, kan Du väl tro - och icke kunde våra Östgöthaflugor, med all sin näsvishet, bli dig lärorikare eller, än de Academiska flugorna. Var något ibland min ringa slarf-samling som intresserade dig, så bad jag dig ju taga det när Du var här - och annat fins der icke nu. Tvertom har malen nog spiset åtskilligt som då fans. Vare nog sagt om den saken!

Men skulle Du icke ha lust att än en gång besöka Östergöthland? Kom hit öfver nästa sommar. Om Gud låter mig lefva, skall Du finna tak öfver hufvedet och vara hjerteligen välkommen hos mig, om Du kan finna Dig vid den största tarflighet i mat och dryck. Vi skulle göra små utfarter till vår sjökust, der du kunde få kryp af alla slag - till Kinda- orten, der lundarna hvimla af tusendetails Insekter - kanske till Omberg o.s.w. Du kunde då undervisa mig och sporra upp mig till Entomologisk forskning. Du kunde hjälpa mig att sätta i ordning min lilla Snäcksamling, den jag sammanbragt genom inköp ur andra handen af ruinerna efter Snäcksamlingarna på Finspång och Brokind! Toppi! Kom och förfriska Dig på landsbygden och muntra upp dig! Du skall finna mycken välkomma och ett aldeles ogeneradt lif. Som jag vet att Du med litet är nöjd, så tror jag att vi skulle finna oss väl tillsammans, och kunna hafva rätt roligt. Ser Du - den frågan skall Du vid tillfälle svara mig på!

Jag minnes en gång Du talte om att utgifva en slags Natural-historisk Journal. Jag har länge funderat på utförandet af det förslaget: och som jag dervid föga annan nytta kunde göra, så ville jag erbjuda mig att blifva colporteur, bestyra om tryckningen o.s.w., underhålla communication genom brevexling med Creti och plethi etc. I Linköping skulle tryckningen bli vida mindre dyr än annorstädes. Jag vill söka engagera Fries för företaget, om det hos de liberala vid Upsala etc. vann bifall. Denna tanka har blifvit upplifvad hos mig genom en vink af Indebetou, som nog lär tala med dig derom.

Om Du händelsevis tagit någon af de på medföljande lista uppförda vexter, så skänk mig deraf! Det kan lemnas till Indebetou eller till Hwasser, som nog tillställa mig det. - Gud välsigne Dig! Förgät ej Din tillgifne

Chr. Stenhammar.

P.S. Så när hade jag glömt svara om Recension af Illiger! Ser Du - föga förstår jag den saken - originalet har jag dessutom icke. Huru kunde jag då rättvist bedömma din åtgärd? Men visst kunde hända att jag grep mig an - nb om jag hade originalet och om jag får tid i vinter. Är Boken ej förut recenserad!

- . -

Min Dyraste Älskade Christian!

Så nämnes Du oupphörligt i mitt inre, och där härskar Du också

nästan beständigt ensam, ehuru min öfriga varelse så ganska sällan har tid och tillfälle att på något sätt visa Dig det. Och så är det äfven idag - jag måste endast helt tort och kort tacka Dig för sist! och för Ditt kära bref (som jag då i hastigheten glömde) Och säga Dig att vi alla Gud ske lof hafva hälsan - och att Mamma och jag kommo väl hem i måndags-afton ehuru sent och mörkt det var.

Nå nu ären ni då alla in i staden - de små också, och dem skickar jag nu en hjertlig välkomsthelsning - Ja Gud låte oss alla komma i vårt nya hem i en god stund, så att vi länge få vara där tillsammans med endreckt helsa och glädje! det önskar jag af själ och hjerta.

Men nu farväl för idag. helsa hjertligt alla öfriga innevånare i Ditt hus! Posten går nu. - Alla här helsa Dig tusen tusen gånger Genom Din troget tillgifna Annecharlott -

- . -

3

Söta Anne Charlotte!

Jag kommer just nu från Asptomten, och klockan i kyrktornet klämtar 6. Gud give att Ni vore här och hörde hur jöken gal, såsom jag just i detta nu hör honom. Men - dessemellan hör jag dig sjunga: "hans vilja ren och klar, i allt är uppenbar!" Och som jag vet, att du också sjunger så in-vertes i ditt hjerta: så hoppas jag du har tålamod.

Annars kan jag icke låta bli att tycka, att här är just småtrevligt. Från fönstret här, ser jag ju den gamla apeln, den gamla fyren, som icke är gråhårig af åldern, utan aldeles från topp till tå klädd i blommor, den grönskande lillängen och gårdet brunt af rågax och aspetorpet med sina små träd omkring. Knarren skriker i ången och mångahanda fogel-röster ljuda. Jag kan icke säga att de fyra skatungar som sitta på boet i gamla apeln straxt utanför fönstret, utkrupna i solskenet, skrika särdeles vackert: men när de skrika och öppna sina röda stora gap mot modern, som hvarannan minut återkommer och för något med sig åt dem: så tänker jag, att det måtte väl låta i hennes öron ungefär så, som när för oss lilla Sophie burrar och klåddrar. Om jag kunde flytta hit barnen, för att få se dem, så vore det roligt. Ty om par dagar äro de väl utflugna hvar på sitt håll, om jag kan akta dem för kråkorna - som jag skall bjuda till.

Det har varit en herrlig morgon idag. Den första åsynen af en upplefvande natur är uppfriskande för människohjärtat. Äfven här, där naturen ändå icke är så rik, känner man det. Syrenerna stå här i sin bästa blomning, yppiga och fulla, äppelträden begynna sluta sin blomning, smultronen blomstra som bäst, gården är grön och de unga träden på den, frodas och grönska. Det är smått, men ändå treffligt på sitt vis, så godt det kan vara. Aspdungen blir allt tätare och tätare - jag tycker riktigt om honom, så frisk och grönkädd han nu står i sin upplefvande ungdom.

Största delen af säden är herrlig - många rågåkrar stå svällande af välsignelse, så mycket de kunna bära. Hvetet är särdeles vackert; äfven på ärtlyckan har det fått igen sin gröna färg, ehuru här kommit betydligt mindre regn än i staden. Det är rätt roligt att gå genom trädgården, förbi de vackraste rågåkrar, upp till Asptomten. Men om Ni bara vore här! Gud give att ingen mer af barnen måtte sjukna och lilla Hedda bli så rask, att vi alla kunna komma ut nästa måndag på eftermiddagen. Mina små cabbinner äro i ordning, små, men brukbara på sitt vis. Det går nog för sig. Tala vid lilla mamma att mamma och Sophie kommer hit dagen efter, sedan vi flyttat ut. Det blir väl litet trångt: men om mamma nu bor i förstugukammaren och sedan vill vara snäll, när vi få rangera oss, och bo just på den kammaren der jag sitter och skrifver; då bärgar vi oss nog på mitt rum och de två små. Ja! vet Du! Jag törs knapt tala om hvad

jag önskade - att nemligen vi kunde först taga emot Fru Silverstolpe här öfver natten och sedan följa henne in till staden andra morgon. Det vore så roligt att få hit Geijer och språka med honom öfver en natt. Om fru Silverstolpe feck förmaket och Sängkammaren, mamma bodde på detta rum och Geijer inrymdes i det lilla gröna Cabinettet bredvid mitt, så geck det väl för sig; så mycket mera, som vi till den tiden få de två liggsofforna i ordning, och jag nog skall laga att stolar äro uppputsade dessförinnan till husbehof. Se så! Nu har jag talat om det bekymret.

Vi håller på nu att gräfvä ute i gårdet för sättning af mera stångbönor - item äro två andra personer sysselsatta med gurklistens beredande. Jag har med mig: rosenbönor, rättikor, gurkor, radiser turska bönor är här i parti. Men se! Ledsamt var det att jag glömde fråga om ni har några bruna bönor. Jag skulle kunna ha satt några sängar sådana ute på gårdet. För öfrigt vet jag ingenting som brister. Äfven sallaten är stor och rar i lådan. I afton skall jag sätta ut en del af den, så radiser, rättikor, Gurkor och litet spenat. Den senare är i trädgården ej mycket försigkommen, men vi får rikligen deraf fram på sommaren, och äfven då - vill jag hoppas - mycket patientia.

Två saker vill jag bedja Dig om söta A Ch! Sök att få reda på någon beskedlig, stilla Gumma, som vill flytta i gården öfver sommaren. Du kan få lofva henne en halfspann råg, om hon är ordentlig och hjälpsam. Godt vore, om det vore uppgjordt med någon sådan, då jag kommer in. För det andra: I lådan under skrifbordet till höger bredvid min stol ligga mycket penningar, dels Sal. Per Ulrics dels mina egna. Der är ungefär mellan 800 a 900 Rdr. Jag skickar dig nyckeln. Var söt och lås upp lådan, lyft vackert på paperen, så finner du två buntar-den ena ombunden, den andra icke. Tag dem i förvar och knyt om den andra bunten. Det är orätt att så mycket penningar ligga öfver flera nätter i ett rum, der ingen är. Det är lådan till höger invid fönstret åt bokhyllan till. - Om du kunde få bud hit med några bruna bönor. Anders kunde kanske träffa någon på torget som lemnade dem i fattigstugan med tillsägelse att gå upp med dem straxt.

Farväl nu, söta Du! Tusen helsningar och många klappar till Mamma, Sophie, barnen och alla! Gud hjälpe Er och låte Er bli raska.

Din tacksamma Gubbe

Chr. S.

4.

d. 3 Julii 1840

Käraste Broder

Under återresan till Stockholm träffade mig intet annat missöde än det, att jag ej feck råka Dig. Men min Skjutsbonde från früberga ville fort-hjelpa mig till Norrköping, endast med det villkor, att jag ej måtte uppehålla mig i Söderköping: och jag vågade icke blottställa mig för äfventyret af ett hästombyte då det nog ofta plägar i den lilla staden förorsaka en stor tidsutdrägt, som nu å sjelfva Medsommardagen förekom mig än mera gifven. -

I Ditt logis var man ej säker, hvar Du kunde finnas - och om Du redan begifvit Dig till den börjande Brunnsbalen, ägde jag bland massan af den sammanskockade Menigheten ingen utsigt att upspana Dig, då jag ej i mina reskläder kunde uppträda bland den costymerade Dans-Societeten - Vid sådant förhållande var det mig en tröst att tro, det Du ej ägde något att gifva mig in commissis - efter som Du ej med ett enda ord låtit mig ana något dylikt. I Onsdags feck jag genom Schenström helsning från Dig - samma dag föredrogs i Ståndet Din begäran om förlängd permission till d. 14 Julii, hvilken utan permission bifölls. Räknar Du noga på dagarna, skulle jag tro Dig kunna våga, att vara borta en eller annan dag derut-

öfver - som ock torde behöfvas, om Du annars vill med ångbåt färdas hit. Någon särdeles märkligheter synas icke förestå, vid den tiden. I Stats-Utsk. arbetas för närvarande ånyo med ord. Statsregleringen, deraf 3dje Htit. i går förewar. Med den Extra StatsRegleringen är ännu intet vidgjordt. - Efter hvad jag hört skola åtskilliga ändringar å 2dra Htit vara vidtagna.

I Presteståndet äro många Biskopsstolar toma.- Hedrén, Tegnér, af Kullberg, Heurlin äro bortresta genast efter det, att Decharge-Betänkandet, emot god ordning och skick blifvit framtvingadt. - och man för vinnande af detta ändamål förfarit på ett mindre granlaga sätt. Äfven Holmström är blott efemisk - Nibelius sköter, jemte Riksdagsvärffen, sin helsa, vid Djurgårdsbrunn. Deremot har man på platsen Franzén - nog märkbart för-åldrad och stundom talande ord, som i politisk mening gälla något helt annat, än hvad han menar.-

Laurenus och Lindmark äro återkomne, fast jag ej ännu träffat den sistnämnde. - Utsikterna för Riksdagens afslutande äro inga, eller åtminstone icke mer ljusnade, än vid Din afresa.

Plenum har i dag varit, enkanneligen på det Ridderskapet och adeln måtte få lägga ytterligare hand vid Decharge-betänkandet. Plenum blir ock i morgon. Vid Schenström talte jag i dag. Han yttrade, att han redan hört efter rum för din räkning, men kunde ej förr än med nästa post till-skriva dig i detta ärende. - Uti förmiddagens plenum utdelades StatsUtsk. Betänkande ang Markegångssättningerne samt de indelte räntornas utgörande, m.m. - Jag har emot förmodan fått inqvartering af Cnattingius från Flis-by, som hitkommit och tagit sin bostad hos mig. Den inqvartering, som förorsakat mig en dålig sömn för natten, gör att jag nu skrifer altför brådskanie och med så ringa sammanhang.

Hufvudsyftet är att i följd af Din begäran återställa Dig när-lagda bref från Doctorn, hvilket under min hemmavaro hvilat här under lås och nyckel.

Den 25te var jag på Ringstad, dit Doctorn nyss förut anländt, frisk och rask. Han väntade den påföljande dagen Hummelhjelm på återväg från Stockholm.

Gethens förmodar jag vara ännu qvar vid Brunn. Var god frambär till Dem mina helsningar. Slutligen får jag bedja Dig vara välkommen hit, med förbättrad helsa, stärkt och lifvad, samt är med högaktningfull till-gifvenhet

Tuus
C.E. Hallström

("Doctorn" var brevskrivarens och brevmottagarens vanliga namn på Matthias Stenhammar i Risinge.)

- . -

5.

(höst 1843)

Älskade Hedvig!

Tusend hjertlig tack för all omsorg och allt besvär som du haft för mig.--- Mamsellerna Tempelman har tagit upp och lagt in mina kläder i biraun, men jag har ännu icke haft tid att räkna öfver dem. Jag tror verkligen att jag icke har med mig de grå klädes byxorna som Nyström sydde, jag kan väl vid tillfälle få hit dem.--- Det ser ut att bli rätt bra här, bara jag blir litet van, men mycket ledighet lär jag väl ej få, ty kl. 8 skall jag vara på Institutet, och då slipper jag ej därifrån förr än kl. 1. Institutet är byggt alldeles som ladugården hemma, men istället att där är 2 portar är här endast en och den alldeles som den vore till ett fängelse. På sätt och vis är det äfven ett fängelse, ty då

alla äro insläppta slipper ingen ut förr än det ringes, vakt hålles tillika af en käring. På förmiddagen är jag således instängd från 8 till 1, på eftermiddagen från 2 till 7. Kommer härtill kanske efter många påringningar och böner - till skolans lärare naturligtvis - att jag får gå till Lindblads och spela så är det väl, hvarom icke så får spelningen vara. Ingen onsdags eller lördags eftermiddag ledig, inte engång Söndagarna hvilat undervisningen, utan den som vill, går dit.---- I största hast har jag skrivit.

Tusind hälsningar från alla vänner till alla vänner jag förblifver i alla tider din tacksamt tillgifne

Per Ulric.

- 6 -

Käraste vän!

Ingen må väl rimligtvis skylla oss båda för, att vi trötta ut hvarandra med täta skrivelser. Gud vet om det icke snart är ett 1/4 år sen vi växlade en rad med hvarandra. Att felet är mitt erkännes i all ödmjukhet----

Men antingen du tror mig el. ej, sannt är det likvisst att jag ändock icke har något att säga dig, nytt näml., ty här på det pauvra bondlandet händer ju alldrig några händelser. Nej, tacka vet jag Stockholm! Der dör Kungar och andra ropas ut i deras ställe: der uppföres Spectakler, conserter, Baler och piquenicker under det man i Häradshammar på hela vintertalet ej kan orka sig ens så mycket som ett gement bondkalas. Der-till skall det vara en sådan köld, att man risquerar frysa näsan af sig, så fort man sticker henne utom dörren.-- Hedvig, det var sannt, tog Gud i hågen och reste till Gusum i slutet af Februari, men yrde inne och kom ej hem förr än jämt 14 dagar derefter - i sällskap med Almén som begagnade sig af tillfället för att aflägga trohets eden för sin ContraktsFrost och dröjde öfver en dag i Häradshammar. Lilla Pina hafva vi nu ock fått hem, men tyvärr bekajad med Frossa. Musik, läsning och annat mer måste nu stå tillbaka tills hon öfvervunnit sjukdom.--- 2ne dagar har hon redan sluppit frysa. Hon är annars vid bon courage, Hennes största bekymmer är, att hennes höna skall vara så gement lat att värpa, hvarigenom hon har kläna aspekter att kunna föröka sin cassa, som för närvarande ej belöper sig till mer än 16 s. Bco.

Pojkarne äro friska och raska och göra betydliga progresser i Latiniteten. Curre tuggar på 3dje Hufvudstycket i Cateches. och 3dje Declination i den välsignade Grammatica Latina och öfvar sig på fristunderna med att ansikte mot ansikte med Fredrik göra de förfärligaste grimaser, och har han derutinnan uppnått en icke obetydlig höjd. Deras käraste sysselsättning nu en längre tid har varit, att om qvällarne vechselvis läsa sagor för jungfrun och den öfriga köks garnison, som varit samlad i kökskammaren under den bittraste kölden. Fattig Pelle och Rike Pelle lästes och lästes om 7 a 8 gånger, alltid med samma intresse. Fredriks skärande diskant hördes öfver de surrande spinnrickshjulen och öfverröstades blott då af åhörarinornas högljudda skrattsalfvor, när han kom till de mustigaste ställena i berättelsen.

Så mycket om hemmet. Nu till dig sjelf. Af din utförliga skrifvelse till Prosten för någon tid sedan vet jag huru du tillbringar dina dagar och stunder. Det var en kär skrifvelse för oss alla, lika som alla dina bref äro. Men då glädde det mig så innerligen höra dig uttala din barnsliga fruktan och kärlek till Gud. Här i världen der allt intill vårt eget svaga hjerta bär vittne om vansklighet och oro ---- finns intet annat medel för att bevara sin kropp och själ obesmittad af verlden, än att gifva sig helt och hållet i Herrans hand och vandra stilla under

Guds ögon.-----

Emedlertid helsas du varmt af oss alla. Prosten är rask. Hedda är rask, sedan hon blifvit af med en tand, som en längre tid plågat henne. Med ett ord, alla är raska, sträfvat hvar på sitt vis i sin kallelse. ---
Var på det hjertligaste helsad från

din sanne vän
Aug. Tornberg.

Hasteligen 28 Mars 1844.

- . -

7.

Stockholm den 7 Maj 1844.

Min högt Älskade Hedda!

Nu är det allt för länge, sedan vi brefväxlades. Jag vet ej en gång om jag har skrivit till dig, sedan Hans var i Stockholm. Jag fick igår Paulinas bref. Paulina skickar Aurora blommor, men mig unnar hon inga. Om hon visste hur mycket jag sätter värde på blommor, skulle hon visst hafva skickat mig en också. Hon trodde kanske, att jag, som är uppfödd bland blommorna på det sköna landet, skulle kunna glömma dem, för att jag nu är skild från dem. Just när man blir skild från något, lär man sig först värdera det rätt. Så vet jag nu att värdera ett hem, en far, Syskon, Släktingar och vänner, sedan jag blifvit skild från deras umgänge. Huru ljufligt skall det nu bli, att åter bli liksom förenad med dem.

I söndags var jag med Moster, Mamselle Hammar (Sophie) och flickorna lindblad ute och spatserade i det gröna, på morgonqvisten, det vill säga kl. $\frac{1}{2}$ 6, innan några människor voro ute ännu. Vi gingo åt Carlberg: der drucko vi kaffe. Sedan togo vi vägen genom Solna skogen till Solna kyrka, der vi voro uppe på kyrkogården, sedan vidare fram ända till Haga. På återvägen plockade vi så mycket sippor, blå och hvita, som vi kunde föra, och höll vår gudstjänst på en kulle i Solna skogen. Denna Solna skog är, oaktad den utgöres af blott barrträd, jag tror nästan, det vackraste jag sett i Stockholms nejder.--- Jag har varit så lycklig att jag fått se kungen lite, Processionen till Riddarholmskyrkan vid begrafningen och allt möjligt, så jag är alldeles belåten i den vägen.-----

Din tillgifne Per Ulric

- . -

8

Stockholm 28 Oktober 1844.

Min Älskade syster Hedvig!

Tack för Heddass sista bref. Pappa var hos moster en stund igår aftons.----- Den låda som pappa skulle hafva, kom ej till pappa på hans födelsedag.---- Icke desto mindre sökte jag upp Pappa på födelsedagen. Min gratulation till Pappa var tvåfaldig, ty det var just denna dag det blef bekant att pappa var Doctor. Nu får väl Hedvig fara till Upsala nästa sommar doctorspromotion blir, och då gör Hedvig en liten hvila i Stockholm vid genomfarten, det är värddt att kosta på sig. Stockholm är den bästa stad i verlden, här är så mycket vackert att se på, och det är riktigt vackert, så att man har godt i all sin dar deraf. Hvar skulle man trifvas om ej i Stockholm? Man får likväl stundom höra att det är otrefligt här ----- Nej! Stockholm är bra. Här har jag min frihet, är inte generad af någon människa. Vill jag njuta af naturens skönhet, hvar kan jag få det bättre än här? Kom hit i Sommar. Vi skola gå till Haga en morgon och höra foglarna sjunga, känna blommornas doft och njuta af den

friska luften. och - - - sedan till Solna skog, Carlberg-----

Hedvigs tillgifne broder
Per Ulric Stenhammar.

- . -

Släktföreningens kassabehållning 1/1 1955 var kr. 1093:85
därav kr. 794.97 å Stockholms sparbank.

- . -

Den lyckliga stipendiaten i (USA) - Birgitta Stenhammar har sänt sina föräldrar i Stjärnvik flera glada intressanta brev om resan dit ut, om studentlivet i Austin (Texas). Släktåldermannen tycker det är fantastiskt intressant för en ung flicka att få uppleva allt detta. Hon blev kvar i Amerika över jul och gästade hos vänner, blev översvallande hjärtligt mottagen överallt. Hon trivs utmärkt i stora landet västerut.

- . -

Den soliga 14/8 1954 stod "årets bröllop" som det lär ha kallats i tidningskretsar. Överläkaren i Nyköping och hans Sylvia född Stenhammar (släktåldermannens brorsdotter) gifte då bort dottern Suzanne med yngste sonen till den store Marcus Wallenberg. I Gränna kyrka sammanvigdes de. Sedan blev det fest för omkring 180 personer å Gyllene Uttern. Bland gästerna var många bemärkta personer, intelligens, esprit och skönhet. Vacker och glad var den unga bruden, vacker brudens mor och systrarna, glad och pigg brudens mormor Olga Stenhammar. Det var verkligen en fest vacker och värdig. Tidningarna Idun, Veckojournalen och Svensk damtidning överbjödde varandra med vackra fotografier från det stora evenemanget. (Tidningarna i fråga förvaras i Släktarkivet.)

- . -

I början av 1955 var det Amarantfest i Göteborg. Den vackra Görel Stenhammar, Vilhelm Stenhammars sondotter, var en stilfull prestavbärrinna.

- . -

Den 14/2 1955 fingo Kerstin och Erik Roswall en dotter och de tre Roswallsbarnen en efterlängtd lillsyster. - Denna lilla är sondotters dotterdotter till de gamla brevens Christian och Annecharlotte

- . -

Gymnastikdirektören fröken Gunhild Petterson född 1/3 1878, dotterdotter till författarinnan Matilda Lönnberg, avled stilla på grund av hjärnblödning 8/1 1954. Hon vistades då tillfälligt å Svenska Pariskyrkans sjukhem, där hon enl. kyrkoherdens uppgift fann sig väl. De som var med vid släktmötet å Karla minnas henne kanske: Livlig, intelligent, varmt intresserad av sin mormors släkt.- Begravdes å Sv. kyrkans begravningsplats i Paris. -

- . -